แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Student Affairs Administration Guidelines with Aggressive Student Behavior of Opportunity Expansion Schools in Pak Phanang District Nakhon Si Thammarat Province

[1]**จิรวดี หนูเกื้อ** Jirawadee Nookuea
[2]**พัชราภา ตันติชูเวช** Patcharapa Tantichuwet
[1,2]คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
[1,2]Faculty of Education and Development Sciences,
Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus
[1]Corresponding author, e-mail: jirawadee.noo@ku.th

Received November 15, 2024; **Revised** December 30, 2024; **Accepted:** December 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประชากรที่ใช้ ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 7 โรงเรียน ผู้บริหารและคณะครูทั้งหมด 93 คน มีการตอบกลับ 77 คน คิดเป็นร้อยละ 82.80 เครื่องมือ ที่ใช้การวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นซึ่งผู้วิจัย ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.857 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านวาจามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านพฤติกรรมก้าวร้าว ด้านร่างกายมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน และด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ตามลำดับ 3) แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา คือ โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะ

ครูต้องร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมที่มีระเบียบและปลอดภัย มีบริการให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุนทางจิตวิทยา มีการทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชนและมีกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ใช้ศิลปะ ดนตรี เป็นสื่อกลางในการช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม
คำสำคัญ: งานกิจการนักเรียน; พฤติกรรมก้าวร้าว; แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน

Abstract

The purposes of this research were 1.) to study students' aggressive behavior levels in Opportunity Expansion Schools in Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province. 2.) To study the current state of student Affairs administration in Opportunity Expansion Schools in Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province. 3.) To study the Student Affairs Administration Guidelines with Aggressive Student Behavior of Opportunity Expansion Schools. The population used in the research consists of Educational Institution Administrators and teachers from 7 Opportunity Expansion Schools in Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province. There are 93 administrators and teachers, with 77 responses received, representing 82.80 percent. The research instrument used is a questionnaire developed by the researcher, with a reliability coefficient of 0.857 for the entire questionnaire. The statistical methods used for data analysis include percentages, mean, and standard deviation. The research found that 1. the overall level of aggressive behavior among students in opportunity expansion schools in Pak Phanang district, Nakhon Si Thammarat province, was low on average. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, verbal aggression had the highest average, while physical aggression had the lowest. 2. The current state of Student Affairs Administration in Opportunity Expansion Schools in Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province, is, on average, high. When considering each aspect individually, the top three average values are as follows: the promotion of morality and ethics was rated the highest, followed by student activities and student health services. The least emphasized aspect was the promotion of democratic practices. 3. The management approach for students exhibiting aggressive behavior in extended opportunity schools suggests that schools, administrators, and teachers must collaborate to create an orderly and safe environment. This includes providing counseling services and psychological support, working with parents and the community, and organizing creative activities. Activities that use art and music as mediums can help students express themselves appropriately and constructively.
Keywords: Student Affairs; Aggressive Behavior; Student Affairs Administration Guidelines

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโลกโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจาการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งรัฐสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นในด้านความรู้และด้านคุณธรรม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตราที่ 24 (4) ที่ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณสมบัติอันพึงประสงค์ในทุกวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาปัจจุบันเป็นหน้าที่ของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 กล่าวว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคน ได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการ ให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา ตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้สมกับวัยโดยส่งเสริม และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนในการจัดการศึกษา และโดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแหงชาติ, 2545)

สถานศึกษาจึงต้องการจัดการศึกษาที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ยึดคุณธรรมนำความรู้สู่ไทย แต่เนื่องจากสังคมมนุษย์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้านไม่ว่าจะ เป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม รวมทั้งการศึกษา ทำให้เราต้องปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ตลอดเวลาอีกทั้งสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่เกิดขึ้นกับประชากรทั่วโลกทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมกับทุกคน เด็กและวัยรุ่นก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ในครั้งนี้ไม่น้อย จากงานวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมเด็กและวัยรุ่นในยุโรปจำนวน 1,480 ครอบครัว จากประเทศอิตาลี สเปน และโปรตุเกสของฟรานซิสโก อาร์. และคณะ (Francisco R., et al.) ในช่วงระยะเวลาที่ต้องกักตัวหรือจำกัดพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ในระหว่างสถานการณ์โรคระบาด ว่าช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้เด็กๆ มีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน พฤติกรรม รวมไปถึงอารมณ์ ซึ่งผลจากการสำรวจพบว่าสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมากที่สุดได้แก่ เด็กๆ ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และพฤติกรรมไปในเชิงลบ มีการใช้เวลากับหน้าจอเพิ่มมากขึ้น มีเวลาในการทำกิจกรรมทางกายลดลง และใช้เวลาในการนอนทั้งช่วงกลางวัน

และกลางคืนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่บ้านเป็นระยะเวลายาวนานต่อเนื่องนี้ ย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กเมื่อกลับมาสู่รั้วโรงเรียน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงถดถอยหรือในทางจิตวิทยาเรียกว่า Regression (Francisco R., et al., 2020)

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสร้างองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้วยเหตุผลดังกล่าว กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึกสาธารณะที่ดีงาม เป็นคนมีปัญญาในการใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง ปัจจุบันเพื่อช่วยให้ครูรับทราบ เข้าถึงและพัฒนาผู้เรียนโดยจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการวางแผนเพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดแก่ผู้เรียนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและปรับตัวอย่างมีเหตุผลในยุคสมัยปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา ณัฐพล แสงงาม ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียนไว้ดังนี้ 1) มีความสำคัญต่อตัวนักเรียน คือ ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสคลายเครียดจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ เนื่องจากหากนักเรียนมุ่งแต่เรียนและทำงานตามที่ครูมอบหมายอย่างจริงจังจนไม่มีเวลาหยุดพักย่อมทำให้หย่อนสมรรถพัฒนะไม่มีสมรรถภาพทัดเทียบกับผู้อื่นได้ 2) มีความสำคัญต่อผู้สอน เนื่องจากส่งเสริมให้ผู้สอนมีสัมพันธภาพอันดีแก่ผู้เรียน ได้รู้จักเข้าใจ และสามารถช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น 3) มีความสำคัญต่อผู้บริหารโรงเรียน ช่วยให้ผู้บริหารได้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อนำมาศึกษาหรือใช้ประโยชน์กับนักเรียน ผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาที่สูงขึ้นไปซึ่งต้องการข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน 4) มีความสำคัญต่อฝ่ายแนะแนว ช่วยให้ได้รับข้อมูลด้านความถนัดและความสนใจ จากการสังเกตและบันทึกข้อมูลประจำวันในการร่วมทำกิจกรรมนักเรียนรายบุคคลเพื่อนำไปประกอบการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในการตัดสินใจวางแผนเลือกสายการเรียนให้เหมาะสมกับตนที่สุด 5) มีความสำคัญต่อประเทศชาติ คือเสริมสร้างประชาชาติที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณภาพ สมรรถภาพ และประสิทธิภาพ ในด้านปัญญา ศีลธรรม จรรยามารยาท เพราะได้ส่งเสริมนักเรียนใน ด้านกิจกรรมต่างๆ ให้มีความรู้และประสบการณ์ให้นักเรียนเติบโตเป็นพลังสังคมของชาติต่อไป (ณัฐพล แสงงาม, 2564)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 มีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีปัญหาในด้านพฤติกรรมก้าวร้าวในหลายรูปแบบทั้งต่อคุณครูเพื่อนรุ่นพี่และรุ่นน้องในโรงเรียนทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกัน อยู่ร่วมกันอย่างไม่สงบสุข ขาดความเคารพซึ่งกันและกัน ส่งผลกระทบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น สร้างปัญหาต่างๆตามมา เมื่อรุ่นพี่ประพฤติปฏิบัติตนไม่ดี ไม่เหมาะสมและก้าวร้าว พฤติกรรมเหล่านั้นจะกลายมาเป็นพฤติกรรมเลียนแบบให้รุ่นน้องปฏิบัติตนตามและนำมาซึ่งความทุกข์ใจของผู้ปกครอง เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้แก่รุ่นน้องและสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีให้แก่โรงเรียน จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียน และแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มี

พฤติกรรมก้าวร้าวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางการบริการกิจการนักเรียนมาใช้ในการแก้ปัญหา ส่งผลให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

1.เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงผสานวิธี (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนและสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของประชากร ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ตอนที่ 3 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแนวคิดของเบสท์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 โดยใช้การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ได้รับตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.857 แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 82.80 และใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) วิเคราะห์คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานผู้วิจัยนำเสนอระดับพฤติกรรมกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งความก้าวร้าวออกเป็น 2 ประเภท คือ ความก้าวร้าวทางกาย และความก้าวร้าวทางวาจา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและภาพรวมทั้ง 2 ประเภท รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

ข้อที่	ระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. พฤติกรรมก้าวร้าวด้านร่างกาย				
1	มีนักเรียนมีพฤติกรรมทุบ ตี หรือชกต่อยกับเพื่อนหรือรุ่นพี่รุ่นน้อง	2.15	0.99	น้อย
2	นักเรียนมีพฤติกรรมจะทำร้าย ทุบ ตี หรือจะชกต่อยกับคณะครู	1.5	0.87	น้อย
3	นักเรียนมีการทำลายข้าวของของตนเอง	1.8	0.92	น้อย
4	นักเรียนมีการทำลายข้าวของของผู้อื่นหรือของส่วนรวม	2.0	1.06	น้อย
5	นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกด้วยท่าทางที่ประชดใส่เพื่อนหรือรุ่นพี่และรุ่นน้อง	2.43	1.26	น้อย
6	นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกด้วยท่าทางที่ประชดใส่คณะครู	2.0	1.04	น้อย
7	นักเรียนพกพาอาวุธเข้ามาในสถานศึกษา	1.56	0.90	น้อย
8	นักเรียนพยายามจะใช้อาวุธในการทำร้ายเพื่อน รุ่นพี่หรือรุ่นน้อง	1.56	1.08	น้อย
9	นักเรียนพยายามจะใช้อาวุธในการทำร้ายคณะครู	1.38	0.83	น้อยที่สุด
	รวม	1.83	0.84	น้อย
2. พฤติกรรมก้าวร้าวด้านวาจา				
10	นักเรียนมีการใช้คำหยาบคายเป็นปกติ	3.01	1.46	ปานกลาง
11	นักเรียนมีการด่าทอ ต่อว่ากับเพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้อง	2.94	1.42	ปานกลาง
12	นักเรียนมีการด่าทอ ต่อว่ากับคณะครู	1.83	1.03	น้อย
13	นักเรียนมีพฤติกรรมนินทาหรือว่าผู้อื่นลับหลัง	2.57	1.34	ปานกลาง
14	นักเรียนมีการแบ่งพรรคแบ่งพวก	2.42	1.29	น้อย
15	นักเรียนมีการต่อต้านเพื่อนหรือไม่รับเข้ากลุ่ม	2.20	1.24	น้อย
16	นักเรียนแสดงความพอใจ ประชดทางสีหน้า	2.49	1.33	น้อย
17	นักเรียนมีการปฏิเสธด้วยสีหน้าท่าทาง	2.65	1.39	ปานกลาง
	รวม	2.51	1.16	ปานกลาง
	รวมทุกด้าน	2.15	0.94	น้อย

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$= 2.15, S.D.=0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากการแสดงผลค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านวาจา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.51, S.D.=1.16) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านร่างกาย ($\bar{X}$= 1.83, S.D.=0.84) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นรายด้าน คือ

พฤติกรรมก้าวร้าวด้านร่างกาย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$= 1.83, S.D.=0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกด้วยท่าทางที่ประชดใส่เพื่อนหรือรุ่นพี่และรุ่นน้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.43, S.D.=1.26) รองลงมา คือ มีนักเรียนมีพฤติกรรมทุบ ตี หรือชกต่อยกับเพื่อนหรือรุ่นพี่รุ่นน้อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 2.15, S.D.=0.99) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมจะทำร้าย ทุบ ตี หรือจะชกต่อยกับคณะครู มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 1.5, S.D.=0.87)

พฤติกรรมก้าวร้าวด้านวาจา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.51, S.D.=1.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ นักเรียนมีการใช้คำหยาบคายเป็นปกติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.01, S.D.=1.46) รองลงมา คือ นักเรียนมีการด่าทอ ต่อว่ากับเพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 2.94, S.D.=1.42) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีการด่าทอ ต่อว่ากับคณะครู มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 1.83, S.D.=1.03)

2. สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานผู้วิจัยนำเสนอสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนว ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย และด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนการศึกษาตอนนี้เป็นการอธิบายลักษณะของข้อมูล นำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและภาพรวมทั้ง 2 ด้าน รายละเอียด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนที่ของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อที่	สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัย		4.34	0.70	มาก
2. ด้านการจัดบริการแนะแนว		4.35	0.59	มาก
3. ด้านกิจกรรมนักเรียน		4.40	0.99	มาก
4. ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน		4.31	1.01	มาก
5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน		4.38	1.00	มาก

6. ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม	4.47	0.84	มาก
7. ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย	4.29	0.63	มาก
รวมทุกด้าน	4.36	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.36, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากการแสดงผลค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.47, S.D.=0.84) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.40, S.D.=0.99) และด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.38, S.D.=1.00) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X}$= 4.29, S.D.=0.63) ตามลำดับ

3. แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

แนวทางที่ 1 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูต้องร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมที่มีระเบียบและปลอดภัย โรงเรียนควรมีสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและส่งเสริมความปลอดภัย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองได้รับการดูแลเอาใจใส่ ให้ความสำคัญกับการสร้างทักษะทางสังคม

แนวทางที่ 2 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูร่วมกันจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาและให้ การสนับสนุนทางจิตวิทยา การให้คำปรึกษาและสนับสนุนด้านจิตวิทยาแก่เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถรับมือกับความเครียดหรือปัญหา ที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวได้

แนวทางที่ 3 โรงเรียนมีการทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน การทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชนสามารถช่วยสนับสนุนร่วมกันพูดคุยเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างยั่งยืน การสื่อสารอย่างต่อเนื่องระหว่างบ้านและโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

แนวทางที่ 4 โรงเรียนหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรเริ่มต้นด้วยการประเมินและวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ผ่านการสนทนากับนักเรียน ผู้ปกครอง และครู เพื่อทำความเข้าใจถึงต้นเหตุ เช่น ปัญหาภายในครอบครัว ความเครียดจากการเรียน หรือปัญหาด้านสังคม มีการจัดให้คำปรึกษารายบุคคล

แนวทางที่ 5 กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ใช้ศิลปะ ดนตรี เป็นสื่อกลางในการช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และยังช่วยนักเรียนระบายความรู้สึก อารมณ์ในทางสร้างสรรค์ และยังช่วยเพิ่มสมาธิและสร้างความสงบในจิตใจ รวมไปถึงกิจกรรมกีฬาที่เน้นการสร้างวินัย

แนวทางที่ 6 กิจกรรมที่พัฒนาภาวะผู้นำ การให้โอกาสนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรับบทบาทผู้นำในกิจกรรมเล็กๆ จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบ การตัดสินใจ และการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การดูแลของครู จะสามารถช่วยสร้างความมั่นใจและทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเอง

แนวทางที่ 7 โรงเรียนควรทำการประเมินและวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างละเอียด จัดให้มีการเยี่ยมบ้าน การสนทนาเพื่อนๆ กับผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

แนวทางที่ 8 โรงเรียนจัดให้มีบริการการให้คำปรึกษาส่วนตัวกับผู้บริหาร คณะครู หรือครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน นักเรียนจะมีโอกาสสะท้อนความรู้สึกของตนเอง เรียนรู้การจัดการอารมณ์ รับคำแนะนำในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และจะช่วยนักเรียนหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในเชิงบวก

แนวทางที่ 9 โรงเรียนมีการติดตามผลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การติดตามนี้อาจรวมถึงการสื่อสารกับผู้ปกครองหรือครูประจำชั้น เพื่อรับทราบพฤติกรรมทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน

แนวทางที่ 10 โรงเรียนควรจัดให้มีการประเมินสุขภาพจิตอย่างเป็นระบบ นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวอาจมีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตที่ต้องการการช่วยเหลือ เช่น การประเมินโดยครูประจำชั้น ครูแนะแนว ครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน นักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรม เพื่อวิเคราะห์ต้นเหตุและความจำเป็นในการรักษาหรือให้คำปรึกษาเชิงลึก และการดูแลสุขภาพร่างกาย

แนวทางที่ 11 การเป็นแบบอย่างที่ดีจากครูและผู้บริหารสถานศึกษา ต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม เช่น การเคารพในสิทธิและความคิดของผู้อื่น การอดทนต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก และการจัดการกับความขัดแย้งด้วยการเจรจาอย่างสร้างสรรค์

แนวทางที่ 12 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เช่น กิจกรรมกลุ่ม การทำงานช่วยเหลือโรงเรียนนและชุมชน หรือการเข้าค่ายคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้การเสียสละและการรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเข้าใจถึงคุณค่าของการทำดีและการช่วยเหลือผู้อื่น

แนวทางที่ 13 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง เช่น การเคารพสิทธิของผู้อื่น การแสดงความเห็นโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น และการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์และสันติ การยอมรับความเห็นที่แตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1 ระดับพฤติกรรมก้าวร้าวด้านร่างกายของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกด้วยท่าทางที่ประชดใส่เพื่อนหรือรุ่นพี่และรุ่นน้องมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวออกมาบางครั้งบางคราว อาจจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนต้องการเรียกร้องความสนใจ หรือบางครั้งนักเรียนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้และมีความต้องการจะเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาบุคลิกภาพของ Erickson ที่กล่าวว่าในช่วงวัยรุ่น บุคคลมักจะค้นหาตัวตนและทดสอบบทบาทต่างๆ ในสังคม การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวบางครั้งอาจเป็นผลมาจากการพยายามที่จะสร้างเอกลักษณ์ส่วนตัวหรือพยายามหาวิธีการในการแสดงออกมาซึ่งความต้องการของตนเอง (Erickson, 1963) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกรัตน์ เสืออ่วม ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการวิจัยพบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวพบว่า อยู่ในระดับมากหนึ่งประเด็น คือ ประเด็นที่ว่าถ้าใครมาออกคำสั่งกับนักเรียนมากเกินไป นักเรียนจะไม่ยอมทำตาม มีการแสดงท่าทีต่อต้าน ประชดชันใส่ (กนกรัตน์ เสืออ่วม, 2561)

ประเด็นที่ 2 สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากในปัจจุบันโซเชียลมีเดียเข้ามามีบทบาท ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นอย่างมาก และในปีการศึกษา 2563– 2564 ที่ผ่านมาเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด 19 ทำให้สถานศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้และต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากที่เคยเรียนในโรงเรียนมาเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์และรูปแบบอื่นๆ ทดแทน ส่งผลให้นักเรียนหันหน้าเข้าหาจอโทรศัพท์มากยิ่งขึ้น และใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับครอบครัว อยู่กับสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่อาจจะมีทั้งดีและไม่ดีในเวลาเดียวกัน การใช้เวลาส่วนใหญ่กับครอบครัว ชุมชนและการหันหน้าเข้าหาจอโทรศัพท์เพิ่มขึ้น และการที่นักเรียนต้องใช้เวลามากขึ้นกับครอบครัวและชุมชน รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับโลกออนไลน์ผ่านโทรศัพท์มือถือ ทำให้โรงเรียนเน้นความสำคัญกับการสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะสิ่งแวดล้อมทั้งในครอบครัว ชุมชน และโลกออนไลน์ มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการหล่อหลอมพฤติกรรมและค่านิยมของนักเรียนในทางที่ดีและไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตามมาตรา 81 ว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม” และยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ซึ่งทำให้สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและมุ่งหวังพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมตามที่สถานศึกษากำหนด สถานศึกษาจึงตระหนักดีว่าการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมในตัวนักเรียน ไม่เพียงแต่ปลูกฝังค่านิยมอันดีงามให้แก่นักเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมอีกด้วย การดำเนินการในด้านนี้จึงได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง ซึ่งส่งผลให้ค่าเฉลี่ยในด้านนี้สูงกว่าด้านอื่นๆ ในการบริหารกิจการนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแหงชาติ, 2545).

ประเด็นที่ 3 แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยสามารถวิจารณ์ผลจากการศึกษาได้ ดังนี้ การบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทั้งโรงเรียน ผู้บริหาร และครูจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นมิตรแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจ การสื่อสารเชิงบวกระหว่างผู้บริหาร คณะครูและนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถ้าผู้บริหารหรือครูทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวไว้วางใจได้ จะสามารถช่วยให้เขากล้าพูด กล้าแสดงออก

เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่าพวกเขามีพื้นที่ในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ เมื่อผู้บริหารและครูแสดงความสนใจอย่างจริงจังในการรับฟังปัญหาของนักเรียนและสร้างการสื่อสารเชิงบวก นักเรียนจะรู้สึกไว้วางใจที่จะเปิดเผยความรู้สึกและปัญหาของตนเอง การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพูดคุยแบบเปิดใจยังช่วยลดความตึงเครียด อีกทั้งครูและผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงออกถึงคุณธรรมจริยธรรม เช่น การเคารพสิทธิของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแอลเบิร์ต บันดูรา (Albert Bandura) ที่ระบุว่า พฤติกรรมของนักเรียนสามารถถูกกำหนดและเปลี่ยนแปลงได้ผ่านการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลต้นแบบ การที่ผู้บริหารและครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสารเชิงบวกและการจัดการปัญหาด้วยความเข้าใจ จะส่งผลให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวได้เรียนรู้จากการเห็นแบบอย่างเหล่านั้น เมื่อครูและผู้บริหารแสดงพฤติกรรมเชิงบวก เช่น การใช้คำพูดที่สร้างแรงบันดาลใจ การแสดงความเข้าใจ และการฟังอย่างตั้งใจ นักเรียนจะมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านี้ แอลเบิร์ต บันดูรายังเน้นถึงความสำคัญของการเสริมแรงเชิงบวก (positive reinforcement) เมื่อพฤติกรรมที่เหมาะสมถูกยอมรับและได้รับการชื่นชมนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะมีแรงจูงใจในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งไม่เพียงส่งผลต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าว แต่ยังช่วยให้นักเรียนรู้สึกถึงความสำคัญและคุณค่าของตนเอง โรงเรียนควรมีบริการให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุนทางจิตวิทยาอย่างต่อเนื่อง ระบบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล โดยผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนให้เรียนรู้การจัดการอารมณ์ และหาทางแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งควรมีติดตามพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องทั้งในโรงเรียนและที่บ้านจะช่วยให้มั่นใจว่านักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น รวมไปถึงโรงเรียนควรมีแนวปฏิบัติที่ใช้ในการจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเหมาะสมและเป็นระบบ หากนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โรงเรียนต้องมีกฎระเบียบและแนวทางการจัดการ (Albert Bandura, 1986) และสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) โดยบี. เอฟ. สกินเนอร์ (B.F. Skinner) ที่เน้นการใช้การเสริมแรง (reinforcement) และการลงโทษ (punishment) เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทฤษฎีนี้เสนอว่า พฤติกรรมสามารถถูกสร้างขึ้นหรือถูกเปลี่ยนแปลงได้โดยการควบคุมสิ่งเร้าภายนอก หากโรงเรียนมีกฎระเบียบและแนวทางการจัดการพฤติกรรมที่ชัดเจนและเป็นระบบ จะสามารถใช้การเสริมแรงเชิงบวกเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการลงโทษในกรณีที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การเสริมแรงเชิงบวก เช่น การให้รางวัลหรือคำชมเชยเมื่อเห็นพฤติกรรมที่เหมาะสม จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทำพฤติกรรมนั้นซ้ำบ่อยขึ้น ในทางตรงกันข้าม การใช้การลงโทษที่เหมาะสม เช่น การเตือนด้วยคำพูดหรือการลงโทษเบาๆ เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จะทำให้นักเรียนตระหนักถึงผลที่ตามมาของพฤติกรรมนั้นและหลีกเลี่ยงในอนาคต นอกจากนี้ การสร้างแนวทางการจัดการพฤติกรรมที่เป็นระบบยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจขอบเขตของพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นการส่งเสริมความเป็นระเบียบ (B.F. Skinner, 1904)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่โดยแสดงประเภทของพฤติกรรมที่สะท้อนขั้นตอนและองค์ประกอบสำคัญในการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในโรงเรียนขยายโอกาส ดังภาพที่ 1

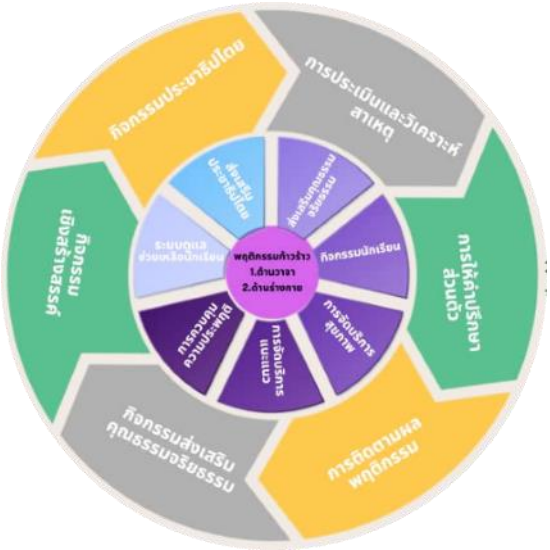

ภาพที่ 1 แผนภูมิแบ่งออกเป็น 3 ชั้นที่สะท้อนขั้นตอนและองค์ประกอบสำคัญในการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในโรงเรียนขยายโอกาส

มีคำอธิบายดังนี้ วงกลมชั้นใน คือ ประเภทพฤติกรรมก้าวร้าว แสดงถึงรูปแบบของพฤติกรรมก้าวร้าวที่พบในนักเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก 1) ก้าวร้าวด้านวาจา เช่น การใช้คำพูดในเชิงลบ การพูดจาหยาบคายหรือล้อเลียน 2) ก้าวร้าวด้านร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกาย การชกต่อย ผลักดัน หรือการใช้กำลัง วงกลมชั้นกลาง คือ การบริหารกิจการนักเรียน องค์ประกอบที่ช่วยในการบริหารจัดการพฤติกรรมก้าวร้าว มี 7 ด้าน คือ 1) ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เช่น จัดกิจกรรมปลูกฝังจริยธรรม การบำเพ็ญประโยชน์ 2) ด้านกิจกรรมนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมสร้างสรรค์ 3) ด้านการจัดบริการสุขภาพ จัดให้มีการดูแลสุขภาพนักเรียน ทั้งร่างกายและจิตใจ 4) ด้านการจัดบริการแนะแนว มีบริการให้คำแนะนำเพื่อปรับตัวและพัฒนาตนเอง 5) ด้านการควบคุมความประพฤติ มีการกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบวินัยในโรงเรียน 6) ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการติดตามความประพฤติและให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และ 7) ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย มีการสร้างความเข้าใจเรื่องสิทธิ หน้าที่ และการเคารพกฎระเบียบ วงกลมชั้นนอก คือ แนวทางปฏิบัติ เป็นวิธีการดำเนินงานเพื่อจัดการกับพฤติกรรมก้าวร้าว ต้องมีการประเมินและวิเคราะห์สาเหตุ ศึกษาต้นตอของปัญหาอย่างละเอียด มีบริการให้คำปรึกษาส่วนตัว มีการพูดคุยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล มีการติดตามผลพฤติกรรม ตรวจสอบความก้าวหน้าในการปรับปรุงพฤติกรรม สนับสนุนส่งเสริมหี้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา มีกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ใช้ศิลปะและดนตรีช่วยระบายอารมณ์และฝึกสมาธิ ใช้กิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการสร้างวินัย ความร่วมมือ และลดความก้าวร้าว ส่งเสริมให้มีกิจกรรมประชาธิปไตย ให้

ความรู้เรื่องสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งโมเดลนี้จะช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดการพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการเข้าใจพฤติกรรม วางแผนการบริหารและดำเนินการด้วยแนวทางปฏิบัติที่สร้างสรรค์และเหมาะสม

บทสรุป

ระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านวาจา และด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านร่างกาย ตามลำดับ และสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนว ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัย ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ตามลำดับ และแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูต้องร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมที่มีระเบียบและปลอดภัย มีบริการให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุนทางจิตวิทยา มีการทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน มีการประเมินและวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ผ่านการสนทนากับนักเรียน ผู้ปกครอง และมีกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ใช้ศิลปะ ดนตรี จัดกิจกรรมที่พัฒนาภาวะผู้นำ และโรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เช่น กิจกรรมกลุ่ม การทำงานช่วยเหลือโรงเรียนนและชุมชน หรือการเข้าค่ายคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้การเสียสละและการรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานกิจการนักเรียนอย่างจริงจังมากขึ้น ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้บริหารควรนำแนวทางในการบริหารกิจการนักเรียนนี้ไปปรับใช้ในสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เน้นการสื่อสารเชิงบวกและร่วมกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับนักเรียน เพราะกิจกรรมและแนวทางที่ได้จากการวิจัยนี้ ได้จากการสังเคราะห์บทสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีบทบาทในการบริหารกิจการนักเรียนโดยตรง ซึ่งสามารใช้แนวทางดังกล่าวในการปรับลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน และเป็นการบ่มเพาะพฤติกรรมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนต่อไป

1.3 โรงเรียนและผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการประสานงานร่วมกันเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวควรมีการสื่อสารกับผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดอย่างสม่ำเสมอ โดยการชี้แจงให้เห็นถึงข้อดีของการเปิดเผยข้อมูลนักเรียนที่แท้จริง มีการออกเยี่ยมบ้าน

เพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาเชิงลึก เพื่อดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามสภาพปัญหา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนานักเรียนอย่างทั่วถึง

2.3 ควรศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว

2.4 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการบริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กนกรัตน์ เสืออ่วม. (2561). “พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา”. *งานนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารงานยุติธรรมและสังคม.* มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐพล แสงงาม. (2564). “สภาพปัญหาและประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1”. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.* มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560, 06 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา.* เล่มที่ 134. ตอน ก, หน้า 14.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545*). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 20 กรกฎาคม 2567 จาก https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf

Albert Bandura แอลเบิร์ต บันดูรา. (1986). *ทฤษฎีของการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory).* สืบค้นข้อมูลเมื่อ 7 กันยายน 2567 จาก https://urlshort.asia/rTqkj

B.F. Skinner บี. เอฟ. สกินเนอร์. (1904). *ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม(Behaviorism).* สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2567 จาก https://004kanpaksorn.blogspot.com/2018/07/behaviorism.html

Erickson. (1963). *การพัฒนาตนตารมแนวคิดของอีริค อีริคสัน.* สืบค้นข้อมูลเมื่อ 25 สิงหาคม 2567 จาก file:///C:/Users/hp/Downloads/5861-Article%20Text-16782-18967-10-20150831.pdf

Francisco, R., et al. (2020*).* Psychological symptoms and behavioral changes in children and adolescents during the early phase of COVID-19 quarantine in three European countries. *Frontiers in Psychiatry, (11):* 1329.